

БИОГРАФИЯТА НА ГОЦЕ ДЪЛЧЕВЪ

Безъ предговора и други нѣкои мѣста, написани въ стила на революционнитѣ статии на Яворова — реторично, напрегнато, — животътъ и дѣлото на Дѣлчева сж изложени спокойно и просто дори тамъ, кждето авторътъ разкрива обичта и преклонението си предъ тоя извънреденъ човѣкъ. Само предъ неговитѣ високи нравствени качества — готовността да се натовари съ най-голѣмитѣ тежести въ революционната борба, безкористие, душевно благородство (що изключва всѣка котерийна пристрастеностъ и настървеностъ, всѣкакви честолюбиви домогвания), дѣловитостъ, чужда на каква да е „праздна декламация“, несъкрушима вѣра и удивително безстрашие — само предъ тѣзи необикновени качества е могълъ напълно да млъкне гласътъ на непоправимия скептицизмъ у Яворова и да повѣрва въ нѣщо безспорно положително и свѣтло. Дѣлчевъ е билъ за Яворова освенъ голѣмъ борецъ и „идеаленъ човѣкъ“. „Въ своята любовъ къмъ хората Гоце бѣше истински човѣкъ; въ своята самонадѣяностъ — истински борецъ; въ своето ясновидство — истински пророкъ“. Той се доближава съ най-главнитѣ си душевни черти до Василъ Левски, следва го и въ безкористната си голѣма любовъ къмъ народа — въ демократическитѣ си и хуманни чувства и убеждения.

Бихме помислили, че характеристиката на Яворова е „идеализирана“, елейна. Въ сжщ-